

SAMEN KERKEN

Klimaatkopzorgen

Elke morgen wekt mijn mobieltje me met een prachtig danklied, dat eindigt met de woorden: “we thank you, Lord, for the gift of each day” (wij danken je, Heer, voor het geschenk van elke dag).

Het is een deel uit een compositie van de hedendaagse Engelse componist John Rutter: The Gift of Life (Het geschenk van het leven).

Elke morgen dus een danklied voor die nieuwe dag, waarvan alle uren en mogelijkheden in die uren nog open liggen. De hele compositie bezingt de schepping in al haar pracht. Tegelijk besef ik, luisterend naar deze muziek, dat er vreselijk veel mis is met die schepping (of zo u wilt: het huidige resultaat van de evolutie). Het laatste rapport van het VN-klimaatpanel IPCC is snoeihard: om de opwarming van de aarde en de zeeën te beteugelen móeten we ‘aan de bak’. Er is geen ontkomen aan. Klimaatkopzorgen dus alom. Niet alleen bij overheden, bedrijven (vooral de meest vervuilende), maar ook bij gewone burgers, bij u dus en bij jou en bij mij. Veel media benadrukken maar al te graag de dramatische gevolgen van ons handelen, zodat velen van ons het gevoel krijgen dat het al een gelopen race is en dat we die race hebben verloren. Maar dat zegt het rapport helemaal niet! Er zijn geen voldongen feiten. We hebben nog tijd om aan ‘de knoppen van de thermostaat’ te draaien. In een artikel in De Correspondent las ik: “van de vijf toekomstige uitstootscenario’s die het IPCC heeft doorgerekend, resulteren er twee in minder dan 2 graden opwarming aan het einde van deze eeuw (het doel uit ‘Parijs’).” Natuurlijk heeft elke graad opwarming behoorlijke gevolgen voor ons klimaat en daarmee voor alle levensvormen op aarde. Maar het rapport zegt met deze scenario’s wél dat we als mensheid iets te kiezen hebben. We kunnen dus kiezen voor het minst schadelijke scenario en alles op alles zetten om de ‘Parijsdoelen’ te halen. Niet dat het dan weer wat gezelliger wordt op aarde, want al bij 1,5 graad opwarming zullen we worden geconfronteerd met weersextremen die onze verbeelding te boven gaan. En die extremen worden volgens het IPCC rapport bij iedere 0,1 graad extra opwarming heftiger. Maar daar zet het IPCC wel het volgende tegenover: *“als we de uitstoot heel snel terugbrengen, dan is het extreem onwaarschijnlijk dat we de 2 graden voorbij schieten.”*

We hebben dus wat te kiezen. Niet alleen onze regeringen, bedrijven, boeren, luchtvaartmaatschappijen, maar ook u en jij en ik. Iedereen zal moeten kiezen, want niet kiezen en de zaak maar op z’n beloop laten betekent eigenlijk dat we tegen onze klein- en achterkleinkinderen zeggen: “zoeken jullie het maar lekker zelf uit; wij hebben er geen zin in.”

Het zou toch mooi zijn als ook zij bij het ochtendgloren nog kunnen instemmen en wellicht meezingen met dat prachtige danklied: “we thank you, Lord, for the gift of each day”.

ds. Carla Borgers
Doopsgezinde gemeenten in Twente

